

[Miljøministeren]

Miljøministeriet gav ved brev af 16. september 1993 tilladelse i henhold til vandforsyningslovens § 78, stk. 4, til igangsætning af bygge- og anlægsarbejder i forbindelse med grundvandssænkningen, inden en afgørelse i sagen forelå.

I henhold til vandforsyningslovens § 28 er A/S Øresund erstatningspligtig for det tab, der påføres de nuværende indvindere af vand på Amager. I mangel af enighed om erstatningsspørgsmålet afgøres spørgsmålet af Landvæsenstretten.

Der foregår for tiden forhandlinger mellem A/S Øresund og Tårnby Kommune om erstatningsfastsættelsen. Forhandlingerne skal søge at opnå enighed om, hvilken risiko der er for en saltvandspåvirkning af kommunens vandindvindinger og på baggrund heraf nå frem til en erstatningsfastsættelse. Der er ikke opnået enighed på nuværende tidspunkt, og der eksisterer derfor forskellige vurderinger af, hvor stor en risiko grundvandssænkningen medfører.

Der er ikke mulighed for at anvende vandforsyningslovens § 7 i forbindelse med erstatningsfastsættelsen, da dette spørgsmål som ovenfor anført skal afgøres af Landvæsenstretten. Spørgsmålet om selve vandindvindingen er som tidligere anført i forvejen indbragt for mig.

Grundvandssænkningen vil ikke medføre mangel på drikkevand på Amager, da Københavns Vandforsyning er indstillet på at dække et eventuelt yderligere behov. Københavns Vandforsyning leverer i dag over halvdelen ad Amagers forbrug af drikkevand. På denne baggrund må det vurderes, at der ikke vil være grundlag for at rejse tiltale efter straffelovens § 186.

Vandforsyningslovens § 84 fastsætter straffebestemmelser bl.a. i forbindelse med indvinding af vand uden tilladelse eller overtrædelser af givne vilkår i en indvindingstilladelse. A/S Øresund har efter det oplyste indhentet de fornødne tilladelser i forbindelse med grundvandssænkningen. På denne baggrund vil der således ikke være grundlag for at rejse tiltale efter vandforsyningslovens § 84.

Spm. nr. S 1173

Til *landbrugsministeren* (3/5 94) af:

Henrik Dam Kristensen (S):

»Vil ministeren arbejde for, at der hurtigst muligt indføres regler, der betyder, at det af emballagen skal fremgå, under hvilken produktionsmetode æggene er produceret?«

Svar (10/5 94):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Reglerne om, hvilke obligatoriske angivelser der skal anføres på ægpakningerne, er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90 om handelsnormer for æg. Forordningen åbner ikke mulighed for at stille krav om obligatorisk angivelse af, under hvilken produktionsmetode æggene er produceret.

Ændring af denne forordning kan kun ske ved vedtagelse i Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen.

Jeg har sympati for indførelsen af obligatorisk mærkning af ægpakninger med det produktionssystem, hvorunder æggene er produceret. Det er min hensigt at genopfriske det danske memorandum om ægproduktionen i burhønesystemer med henblik på forelægning på et kommende landbrugsministermøde. Jeg vil heri inddrage spørgsmålet om obligatorisk mærkning af ægpakninger med produktionssystem for æggene.

Spm. nr. S 1174

Til *landbrugsministeren* (3/5 94) af:

Henrik Dam Kristensen (S):

»Vil ministeren oplyse om, hvilke muligheder Danmark har for at indføre regler for mærkning af æg, så det klart fremgår af emballeringen, under hvilke forhold æggene er produceret, eksempelvis så det vil fremgå, hvis det er æg fra burhøns?«

Svar (10/5 94):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Reglerne om mærkning af ægpakningerne er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90 om handelsnormer for æg. Denne forordning fastlægger, hvilke obligatoriske oplysninger, der skal angives, og hvilke fakultative oplysninger, der kan angives på ægpakningerne.